

Gratias че режисираш мира и твърдостта на вселената

Че понасяш тежестта на всяка капка дъжд

И не докосваш с кални думи темето

Gratias че си слагаш ръкавици,

А с голи ръце се хвърляш в горещия чай,

За да не влезе парата в лявата ми зеница

Всички най-добри приятели отиват в рая

Gratias че си детето, което помня и което мога

Че не умря на лятната спирка

Рицар-тамплиер на тревогата, сито на мъжката истина

Благодаря, че опасваш с възли пояса

Че говориш силни думи на котките

Октомври е твоята болница,

Моя тишина и статуя на божественото спокойствие